

[Lange.]

Urimeligheder og Uretfærdigheder, som Loven medfører over for Kreditorerne, kunde have berettiget os til at tro, at hvis vi overhovedet skulde fortsætte med denne Lovgivning, vilde vi i alt Fald faa Lejlighed til en saadan Behandling af Sagen, at det blev muligt at faa de største Urimeligheder fjernet. Jeg havde derfor langt villet foretrække — jeg ved ikke, om der er nogen Mulighed for det nu —, at man havde foretaget en kort Forlængelse af Loven, forlænget den 1 Maaned eller 2, og at der saa var blevet Lejlighed til paa Grundlag af virkelig indgaaende Undersøgelser at søge Loven forbedret saa meget som muligt.

Jeg beklager ogsaa, at man i det Lovforslag, der her foreligger, gaar et Skridt videre i Retning af at udvide Akkordudvalgenes Myndighed og Indflydelse. Jeg tror, det var et Tilbageskridt, der blev gjort i sin Tid, da man gik fra Retskredsudvalgene over til Amtsudvalgene, idet det personlige Kendskab til Debitor langt bedre kunde bedømmes i de snævre end i de store Kredse.

Jeg ved ikke, om der er nogen Mulighed for, at man, hvad jeg vilde sætte megen Pris paa, kunde gennemføre en Ændring, der begrænsede Lovens Løbetid og derved gjorde det muligt at faa en virkelig Behandling af Lovforslaget, inden det blev gennemført for en længere Tid. Hvis det ikke er Tilfældet, vil jeg anbefale mine Meningsfæller, saaledes som vi ogsaa har gjort over for den gældende Lov, ved tredie Behandling at stemme imod Lovforslaget.

Veistrup: Mit Parti erkender Nødvendigheden af at fortsætte med den Akkord- og Moratorielovgivning, som vi har praktiseret hidtil. Selv om Forholdene som Følge af de forskællige Foranstaltninger, der er gennemført, har bedret sig lidt, er de dog i dette Øjeblik langt fra normale. Derfor tror jeg, at det for at bevare Hus og Hjem for en hel Del Mennesker er nødvendigt at forlænge Akkord- og Moratorieloven.

Jeg tror ikke, at det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) har Ret, naar han siger, at denne Lovgivning ikke hjælper Landbruget. Det er en fuldkommen Misforstaaelse. De Tal, som præsenteres os i Bemærkningerne til Lovforslaget, hvorefter

der er bevilget godt og vel 13 Mill. Kr. til Iværksættelse af Akkord, viser i hvert Fald, at Loven maa have betydet en ganske overordentlig stor Lettelse for en hel Del af de Mennesker, der sidder med en stor Gæld. Derom kan der ingen Tvivl være. Jeg kan heller ikke tænke mig andet, end at f. Eks. Repræsentanterne for Sønderjylland vil indrømme, at der gennem det Beløb, der her er ofret til Iværksættelse af Akkord, nemlig op imod 5½ Mill. Kr., er ydet Landbruget en Hjælp. Jeg tror derfor, at det ærede Medlems Paastand ikke lader sig opretholde. Men i øvrigt er det selvfølgelig rigtigt nok, at der kan fremkomme Urimeligheder ogsaa i dette Forhold. Den Kritik, som det ærede Medlem fremførte, har da ogsaa været fremført over for mig ved adskillige Lejligheder. Det ærede Medlem sagde, at man i adskillige Tilfælde havde ansat Værdien af disse Ejendomme alt for lavt. Det er muligt; at Værdiansættelserne ikke har ligget paa samme Højde som Købesummerne, men dette er i og for sig let undskyldeligt paa Grund af det ganske simple Forhold, at skal man have Akkord, maa man gennemføre den saadan, at den kan holde i det lange Løb, og det vilde derfor være ganske urimeligt at ansætte Værdien i et givet Tilfælde saadan, at det maaske Aaret efter, at Akkorden var gennemført, viste sig, at vedkommende nu igen ikke var i Stand til at klare sine Forpligtelser, men enten maatte gaa fra Hus og Hjem eller skaffe Udvej paa anden Maade for at bevare sin Virksomhed. Jeg tror derfor, at selv om man maaske kan paavise et eller andet Tilfælde, hvor det ikke er gaaet helt, som det skulde, saa har denne Lovgivning været et saa stort Gode for Landbruget, at det vilde være urimeligt at holde op med den. Jeg kan derfor for mit Vedkommende anbefale, at vi gennemfører dette Lovforslag saa hurtigt som muligt.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de tre Ordførere, som har givet Tilslutning til Lovforslagets Gennemførelse.

Jeg skal svare det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Jepsen Christensen) paa de to Spørgsmaal, han rettede til mig: Angaaende den Ændring, der er sket i § 4, 1ste Punkt, skal jeg sige, at den jo kun gaar ud paa, at Ordet Moratorium er kommet med i Paren-